

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Digt om lavmand Peter Sønderborg i brev til præsten David Grønlund

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Digt om lavmand Peter Sønderborg i brev til præsten David Grønlund", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid92640.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

↑

Digt om lavmand Peter Sønderborg i brev til præsten David Grønlund 1747

✕ Velærværdige, elskelige Hr. David Grønlund.

✕ Jeg sender herhos den dyrebare Salig *Synderborgs Førelse*, som jeg med megen Fornøielse har igiennemlæst, hvorved Efterfølgende flød mig i Tanker og Pennen:

✕ Hvad hører vi for nyt fra Landene i Nord?
Den Kiempe Sønderborg blandt, Norge, dine Fielde
Forsvarer, som en Muur, det søde Naadens Ord,
At det, som kaldes nyt, har apostolisk Ælde.
Lutherus har i ham en reen og sanddru Tolk,
Til Troens Liv og Kraft i Midnats Land at prise.
Til Lykke tusindfold, I kiære norske Folk,
Som slige Vidner har for Sandhed frem at vise.
Men, søde Sønderborg, siig, hvorfor var det, at
Du gik blandt Biergene saa tit og græd saa modig?
Det var i Sandhed ei for nogen Verdens Skat,
Men for at finde ham, som hængte for dig blodig.
Ja! O den Glædesstrøm, som dig paa Kinden stod,
Naar du hans Favnetag i Troen kunde finde,
Det var som Himlen selv i Skoven sig oplod,
Og der var Paradiis i alle dine Sinde.
Den Nordmand *Sønderborg* har kiendt dig *Syndeberg*,
Du arme Jord og dybt sin Siæles Nød erfaret;
Men, o, en salig Nød, og sukkersøde Sorg,

* 222

✕ Som *Syndeberg* ham saa grundig har forklaret,
Den *Lavmand*, at han blev en *lav* og nedrig *Mand*,
Men troede, det er det, man stort om ham kan melde;
Nu er han riig og stor og høi i Englestand,
Og al hans Strid er vendt til evig Seir og Vælde.
Tak, Norge, du har før bragt os det pure Guld,
Og Skattekamre fyldt af dine sølvrig' Aarer,
Det er bekiendt, behold dit rare Støv og Muld,
Men skik os mere af forelskte Siæles Taarer.

✕ Dette skal De have til Tak for Laanet, og at jeg saa længe har havt Skriftet, men ikke før nu i *Brøns* sidst faaet Tid og Rolighed til det med Eftertanke at igiennemlæse.

✕ *Vale in Jesu.*

✕ Ribe d. 31. Oct. 1747.

✕ T. t.

✕ H. A. Brorson.

*